

זמני כניסת ויציאת השבת לפי אופק ירושלים ומעלה אדומים:

כניסת השבת 18:58

צאת השבת 20:10

ר"ת 21:05

המהרש"א, רבי שמואל אליעזר הלוי אידליס זצ"ל, היה צדיק נסתר בצעירותו כאשר גר בפוזנא, לא היה מוכר בשנותיו הראשונות כגדול בתורה, ולא עוד אלא הבריות היו מבזים אותו כיון שגידל את שערות ראשו, ובשל שערותיו הארוכות חשבוהו אנשי עירו לתמהוני.

ומדוע החליט הצדיק לגדל שערותיו? את הסיבה ידעה רק אשתו, ושמרה זאת בסוד.

כיון ששקידתו של המהרש"א בתורה היתה ללא גבול, הוא חשש שירדם בזמן לימודו, וכאשר היה יושב בלילות וכותב את פירושו על כל הש"ס, היה קושר את שערותיו לחבל שקצהו קשור בתקרה, כדי שאם השינה תגבר עליו ותאיים להרדימו, וראשו יישמט על השולחן, מיד ימשכו שערותיו והוא יתעורר.

בדרך זו כתב במשך לילות שלמים את כל פרושו הקדוש על הש"ס. רק בימים היה ישן כשלוש שעות.

כיצד נודעה גדולתו, ומתי התפכחו האנשים לנהור אליו ולזכות לשאוב מחכמתו וצדקותו? ממעשה שהיה -

בבית הכנסת שבו התפלל, היה צדיק נסתר נוסף, השמש. בכל לילה בחצות היה נכנס לבית הכנסת, נועל את עצמו ומתחיל לקרוא את ספר התהילים.

לילה אחד, נרדם השמש בבית הכנסת בעודו קורא את ספר התהילים, כדרכו מידי לילה. לפתע העיר אותו אדם גבוה לבוש בגדי מלכים, ששאל אותו: "סלח לי, היכן מתגורר המהרש"א?"

השמש המבולבל לקח אותו לבית המהרש"א. ביציאתו מבית הכנסת גילה כי הדלת נשארה נעולה, אך הוא חשב שכנראה דמיין מאחר והיה עוד צעיר.

כאשר חזר השמש נעל היטב את הדלת, והמשיך בקריאת התהילים. נפלה עליו תרדמה בשנית, והפעם העיר אותו זר יפה תואר לבוש בגדי מלכים ושער אדמוני, "סלח לי, היכן מתגורר המהרש"א?" שאל השמש הוביל גם אותו לביתו של המהרש"א, חזר לבית הכנסת, נעל את הדלת היטב, סגר את החלונות והמשיך באמירת התהילים.

שוב נפלה עליו תרדמה, והפעם העיר אותו אדם בעל בגדי עור וחושן עליו, וגם הוא שאל אותו על מקום מגוריו של המהרש"א.

השמש התמה השיב "זו הפעם השלישית הלילה שמאורע זה קורה לי. אמור נא לי מי אתם?! וכיצד אתם נכנסים לבית הכנסת הנעול?" השיב ההלך "אגלה לך, אך אם תספר - תמות באותה שעה."

השמש הסכים, והזר אמר: "הראשון שראית בבגדי מלכות וקומתו גבוהה, היה שאול המלך. הזר השני שראית בבגדי מלכים, יפה תואר ואדמוני, היה דוד המלך. ואני אליהו הנביא. אנחנו הולכים למהרש"א, כי בבית דין של מעלה לא ידעו מה לפסוק בדיון שאול שרדף אחרי דוד. אני - כעד. והם - כנידונים, הולכים למהרש"א, היות שבשמים החליטו שרק הוא יכול לפסוק ביניהם."

למחרת, סיפר השמש את הדברים לחכמי הקהילה, סיים ואמר: "תדעו לכם, צדיק נסתר הוא המהרש"א הקדוש. כהוכחה: כמו שאמר לי אליהו הנביא, אמות. אני מת בשמחה על קדושת השם ולמען הצדיק, שלא יעשו לו עוד צער ולא יבזוהו." ובו ברגע נפטר השמש!

מאורה של הפרשה

"ואיש את קדשו לו יהיו"

הכסף שאדם מקדיש ונותן לצדקות, זה מה שישאר שלו מכל נכסיו. **סיפר הרב גלינסקי זצ"ל:** בהיותי בסיביר, שוחחתי עם שני האחים לבית פונסקי, גבירים אדירים בקובנה. הקומוניסטים הארורים לא זו בלבד שהחרימו את כל רכושם והפכום לאביונים, עוד הגלום לסיביר על הפשע הנורא של היותם עשירים.

אמר לי אחד האחים: "לשני אנשים איני מסוגל למחול, לרב מקובנה ולרב מפונוביז". תמהתי: "במה אשמים הרבנים באסונך?" והשיב: "הם פקדו את מעונו לא פעם להתרים לתורה ולצדקה, ונתתי. הם סיפרו על הצרכים הרבים וביקשו שאוסיף על נדבתי.

ואני כועס: מדוע לא באו באיומי אקדח! הקומוניסטים באו עם אקדח ולקחו הכל... וכי לא מוטב היה לתת להם ולא לקומוניסטים?" הוסיף אחיו ואמר: "יודע אתה מה חורה לי? שהקומוניסטים גדלו רכוש שנאגר בעמל רב במשך שלוש מאות שנה! אני, ואבי וסבי וסב סבי, כולנו טרחנו בשביל סטאלין!"

המשיך הרב גלינסקי: כשעליתי לארץ סיפרתי על כך לרב מפונוביז. הוא זכר אותם היטב, ואמר בעצב: "כשתבעתי מהם להוסיף על נדבתם, הצטדקו: אם נחלק כך לצדקה, מה יישאר לנו? ואני אמרתי: להיפך. מה שאתם נותנים זה מה שיישאר לכם, והם חייכו..."

"כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת"

מצינו בחז"ל, שהקטרת הקטורת בבית המקדש היתה סגולה לעשירות. ומשום שכל הכהנים רצו לזכות בה, היו עושים לכך גורל. ומה יעשו שאר בני ישראל שלא מזרע הכהנים ואינם יכולים להקטיר קטורת? דרשו חז"ל: "עשר תעשר" בשביל שתתעשר - כי נתינת מעשרות היא סגולה לעשירות כמו הקטרת הקטורת.

רמז נאה לכך הביא ר' שמעון ועקנין זצ"ל מהפסוק בפרשתנו: "כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת"

"כף" בגימטריה מאה. הורה לנו הכתוב שעל כל "כף אחת" שיש לך, תתן "עשרה זהב" שזהו מעשר מהמאה, ובכך "מלאה קטורת" תתמלא מלא חופניים ברכה ועושר כפי שהקטורת מעשרת.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א אמר:

מצינו שבבניית בית המקדש התורה ציותה שלא להניף ברזל על מזבח אבנים. לכן כששלמה המלך חצב אבנים לבניית בית המקדש עשה זאת על ידי תולעת שמיר, הידועה בסגולתה לחתוך אבנים. שמיר ראשי תיבות: **יהא שמיא רבא מברך.**

להורות ש'הא שמיא רבא' כוחו אדיר כמו השמיר, לחתוך כל גזר-דין ואפילו הקשה ביותר.

(לחזות בסעם ה')

נא לשמור על קדושת הגיליון. אין לעיין בזמן התפילה וקריאת התורה

הצלחה ברו"ב: נעה שלו. חש' יונה. חש' ג'בלי. **רפ"ש:** משה מרדכי בן עדנה סולטן וב"ב חיים דניאל בן שולה. שלמה בן רינה. מיכל חיה בת רחל. אפרת ביתיה בת צביה תהילה בת שונמית. דוד בן רעות. **זווג הנו:** חיים דניאל בן שולה. אורה שרה בת אסתר שרה בת אילה. אורית יהודית. יעקב משה, יוסף, דוד ויצחק בני מרים דבורה פנינה **לע"ב:** הגר"ע יוסף בן גורגיה זצ"ל. שמואל בן חנה נוסרת ז"ל. ברוך נאג"י בן נעימה ז"ל סניורה בת מתוקה ז"ל. מתוקה בת חילוה ז"ל. חילוה בת מרים ז"ל. מלכה בת רבקה ז"ל

בברכת שבת שלום!

עריכה: משפחת שמעיה לע"נ אבינו

הר"ר אילן סכח בן סניורה ז"ל

פטירת הצדיקים

י"ג בסיון - ר' יעקב מוצפי
י"ד בסיון - ר' חיים מוולוז'ין. ר' ניסים יגן
ט"ז בסיון - ר' ידידיה רפאל אבולעפיה היר"א. יהודה בן יעקב
י"ז בסיון - ר' אהרן מקרלין 'בית אהרן'
י"ח בסיון - ר' דוד מקראקא. ר' ירוחם ליבוביץ

